

Nr 77.

Ankom till riksdagens kansli den 11 maj 1931 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till stadsplanelag m. m., såvitt angår ändringar i väglagstiftningen.

(2:a avd.)

I en till riksdagen den 6 februari 1931 avlåten proposition nr 79 har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga, jämte annat, förslag dels till lag om ändrad lydelse av 9 § lagen den 23 oktober 1891 (nr 68) angående väghållningsbesvärets utgörande på landet och dels till lag angående ändrad lydelse av 9 § lagen den 29 juni 1926 (nr 352) om enskilda vägar.

Propositionen har, såvitt angår nämnda lagförslag, hänvisats till jordbruksutskottet och i övrigt till lagutskott (första lagutskottet). Lagförslagen hava följande lydelse:

L a g

om ändrad lydelse av 9 § lagen den 23 oktober 1891 (nr 68) angående väghållningsbesvärets utgörande på landet.

Härigenom förordnas, att 9 § lagen den 23 oktober 1891 angående väghållningsbesvärets utgörande på landet, vilket lagrum ändrats genom lag den 27 juni 1927 (nr 296), skall i nedan intagna delar erhålla följande ändrade lydelse:

9 §.

Inom köping eller annat samhälle på landet, för vilket vad i stadsplanelagen är stadgat för stad äger tillämpning, åligger det samhället att för väghållningsdistriktets räkning bygga och underhålla allmän väg eller bro, i den mån vägen eller bron på grund av nämnda lag skall vara upplåten för allmänt begagnande såsom gata. För denna väghållning njute samhället ersättning ur vägkassan såsom nedan sägs, dock ej med högre belopp än det vartill kostnaden för väghållningens utförande efter samfärdselns behov skäligen kan skattas. Samhället vare ock berättigat att för distriktets räkning, mot enahanda ersättning, i vidare mån än nyss sagts ombesörja väghållningen inom samhället.

Ersättning för byggande — — — föras.

Ersättning för vägunderhåll — — — rum.

Mark, som erfordras för byggande av väg inom område, för vilket stadsplan blivit fastställd, skall av samhället tillhandahållas utan kostnad för väghållningsdistriktet, evad vägen bygges av samhället eller av distriktet. Den inskränkning i tomtägars skyldighet att ersätta gatumark, som enligt 45 och 46 §§ stadsplanelagen eller motsvarande äldre bestämmelse äger rum, därest i gatumarken ingår allmän väg, skall ej inträda i det fall, att vägen efter den 1 januari 1928 byggts inom område, som ingår i stadsplanen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1932.

L a g

angående ändrad lydelse av 9 § lagen den 29 juni 1926 (nr 352) om enskilda vägar.

Härigenom förordnas, att 9 § lagen den 29 juni 1926 om enskilda vägar skall i nedan intagna del erhålla följande ändrade lydelse:

9 §.

Väg — — — annan.

Inom stad eller samhälle å landet, där den för städerna gällande ordning för bebyggande skall iakttagas, må ej väg så byggas, att tillämpningen av stomplan eller utomplansbestämmelser för stad eller av motsvarande enligt äldre lag givna föreskrifter motverkas, eller att eljest markens ändamålsenliga bebyggande försvåras. Vad sålunda stadgas skall äga motsvarande tillämpning beträffande område, för vilket fastställts byggnadsplan eller utomplansbestämmelser för landet eller jämlikt äldre bestämmelser förordnats om upprättande av stadsplan eller meddelats särskilda föreskrifter med avseende å byggnadsverksamhetens ordnande.

Väg — — — fordrar.

Till — — — tarvas.

Ej — — — föreligga.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1932.

Utskottet.

Såsom framgår av propositionen (sid. 141—142) äro förevarande lagändringar föranledda av det i samma proposition framlagda förslaget till ny stadsplanelag. Ändringarna äro av rent formell natur. Av första lagutskottets utlåtande nr 27 framgår, att sagda utskott tillstyrkt sistnämnda förslag. Vid sådant förhållande och då förslagen ej föranleda någon utskottets erinran, hemställer utskottet,

att riksdagen må bifalla förevarande proposition såvitt angår förslagen till lag om ändrad lydelse av 9 § lagen den 23 oktober 1891 (nr 68) angående väghållningsbesvärets utgörande på landet och till lag angående ändrad lydelse av 9 § lagen den 29 juni 1926 (nr 352) om enskilda vägar.

Stockholm den 9 maj 1931.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Sederholm, Carl E. Eriksson, Elof B. Andersson, Granath, Tjällgren, J. Fritiof Gustafson, Dalberg* och friherre *Lagerfelt* samt

från andra kammaren: herrar *Johansson i Uppmälby, Pettersson i Bjälbo, Uddenberg, Andersson i Grimbo, Månsson i Erlandsro, Gustafson i Vimmerby* och *Andersson i Löbbo*.